

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judcători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către șeful secției procuraturii UTA Găgăuzia, Gheorghieva D. G. și de către partea vătămată Bogaciov V. D., împotriva sentinței judecătorești Comrat din 04 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 03 ianuarie 2013, în cauza penală în privința lui

Caraivan Fiodor Gheorghî, născut la 25 februarie 1960, originar și domiciliat în UTA Găgăuzia, or. Comrat, str. Pobodî, nr. 9,

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- 1. de la 18 aprilie 2012 pînă la 04 iulie 2012 (prima instanță)**
- 2. de la 17 august 2012 pînă la 03 ianuarie 2013 (instanța de apel)**
- 3. de la 26 iunie 2013 pînă la 04 septembrie 2013 (instanța de recurs).**

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătorești Comrat din 04 iulie 2012 **Caraivan Fiodor Gheorghî** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, fapta fiind recalificată de la art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa amenzii în mărime de 150 (o sută cinci zeci) u.c. La fel acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată a fost admisă în principiu.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că **Caraivan Fiodor Gheorghî**, la 29.10.2011, în jurul orei 21:00, aflându-se pe teritoriul barului „VODOLEI”, situat în mun. Comrat, str. Lenin, nr. 203, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică și în urma unor relații ostile avute cu cet. Bogaciov Vladimir Dmitri, care se afla în același loc, activînd în calitate de paznic, în rezultatul certei apărute între ei, 1-a apucat pe Bogaciov V. D. de îmbrăcăminte și 1-a tras într-o parte de intrare în bar. Nemaiputînd să se țină în picioare **Caraivan F.G.** a căzut pe spate ținîndu-se de hainele cet. Bogaciov V.D., care la fel a căzut deasupra inculpatului. În rezultatul căderii **Caraivan F.G.** i-a cauzat din imprudență lui Bogaciov V.D. leziuni corporale ce se referă la vătămare intenționată medie.

3. Sentința a fost atacată de către procuror care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului să fie calificate în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal și să-i fie aplicată

pedeapsa închisorii pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis. Totodată prin prisma art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an.

În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat a indicat că instanța de fond incorect a recalificat faptele inculpatului de la art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal la art. 157 Cod penal, odată ce totalitatea probelor administrate în cauza penală au demonstrat incontestabil prezența semnelor infracțiunii incriminate.

3.1 Sentința a mai fost atacată și de către partea vătămată, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului să fie calificate în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsa închisorii pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis. Totodată a solicitat admiterea acțiunii civile cu încasarea de la inculpat cu titlu de predicii morale și materiale suma de 15446,09 lei.

În motivarea cerințelor sale partea vătămată a indicat că instanța de fond incorect a recalificat faptele inculpatului de la art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal la art. 157 Cod penal, iar totalitatea probelor administrate în cauza penală au demonstrat incontestabil prezența semnelor infracțiunii incriminate de către partea acuzării.

La fel partea vătămată a considerat neîntemeiată decizia instanței de fond de a admite acțiunea civilă înaintată, doar în principiu, cât și a considerat că pedeapsa aplicată inculpatului ca fiind una prea blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 03 ianuarie 2013 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat asupra corectitudinii concluziilor instanței de fond, stabilind că conținutul apelurilor înaintate se reducea doar la exprimarea dezacordului părților cu aprecierea probelor efectuată de către instanța de fond.

Însă, potrivit art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Reiterînd asupra celor expuse supra, instanța de apel a concluzionat că în urma aprecierii probelor administrate în cauza penală dată, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar a tuturor probelor în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, s-a ajuns corect la concluzia privind comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal.

La fel, la stabilirea tipului și mărimii pedepsei, au fost respectate prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, luîndu-se în considerație invaliditatea inculpatului, lipsa antecedentelor penale, caracteristica pozitivă a personalității sale, precum și recunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal.

Instanța de apel a mai considerat neîntemeiat argumentul părții vătămate în partea ce ține de critica admiterii acțiunii civile doar în principiu. Aceasta pentru că în instanța de fond nu a putut fi apreciată exact suma despăgubirii necesare părții civile, odată ce ultima nu a prezentat probe suficiente pentru determinarea lor.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care și-a întemeiat cerințele pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală și solicită casarea sentinței și deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului să fie calificate în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsa închisorii pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar

de tip semiînchis. Totodată prin prisma art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an.

În motivarea sa, recurentul a indicat că vinovăția inculpatului în fapta incriminată de către partea acuzării este pe deplin dovedită prin probele administrate în cadrul ședințelor judecătorești. Totodată recalificarea faptei incriminate inculpatului, contrar prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, de către instanțele judecătorești a dus la încălcarea dreptului acestuia la apărare, urmînd astfel a fi adoptată soluția propusă.

6.1 Recurs a mai declarat și partea vătămată, care nu și-a întemeiat cerințele pe prevederile art. 427 Cod de procedură penală, însă a indicat asupra blîndeții pedepsei aplicate inculpatului, recalificării ilegale a faptei acestuia, cît și neadmiterii neîntemeiate a acțiunii civile și a solicitat casarea sentinței și deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunile inculpatului să fie calificate în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsa închisorii pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea acesteia într-un penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a reiterat că instanța de fond incorect a recalificat faptele inculpatului de la art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal la art. 157 Cod penal, iar totalitatea probelor administrate în cauza penală au demonstrat incontestabil prezența semnelor infracțiunii incriminate de către partea acuzării.

La fel partea vătămată a considerat neîntemeiată decizia instanțelor de fond și apel de a admite acțiunea civilă înaintată, doar în principiu, cît și a considerat că pedeapsa aplicată inculpatului ca fiind una prea blîndă.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal reține drept corecte concluziile instanței de apel care a statuat că la examinarea repetată a cauzei în ordine de apel conținutul apelurilor părților se reducea doar la afirmarea asupra estimării incorecte a probelor de către instanța de fond.

Totodată instanțele de fond și apel au dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinînd probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv și just au tras concluzia că inculpatul urmează a fi condamnat în temeiul art. 157 Cod penal.

Aceste circumstanțe au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Mai mult, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. **pct. 6 și 6.1** din prezenta decizie, la fel sunt întemeiate pe critica modului în care instanțele de fond și apel au estimat circumstanțele cauzei în latura calificării faptei.

Însă, în acest sens se reține că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea

circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propun părțile este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care, nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

În aceeași ordine de idei este de menționat și faptul că recurenții au solicitat aplicarea unei soluții ce nu este în competența instanței de recurs, care se referă la agravarea situației inculpatului, fapt ce contravine prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal reține că argumentele expuse de recurenți au fost pe deplin examinate de către instanța de apel, care, apreciind toate probele din dosar, examinându-le în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Astfel hotărârile contestate nu au fost afectate de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, invocate de către recurenți impunându-se soluția declarării inadmisibilității recursurilor înaintate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către șeful secției procuraturii UTA Găgăuzia, Gheorghieva D. G. și de către partea vătămată Bogaciov V. D., împotriva sentinței judecătorești Comrat din 04 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 03 ianuarie 2013, din motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 septembrie 2013.

Președinte	Petru Ursache
Judecători	Ghenadie Nicolaev Vladimir Timofti
Copia corespunde originalului	
Judecător	Petru Ursache